

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2021:106443

Datë: 21.12.2022

Numri i dokumentit: 03781203

C.nr.929/21

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN- Departamenti i Përgjithshëm, gjyqtarja Edije Sezairi, me bashkëpunëtorin profesional S.F. në çështjen juridike kontestimore të paditësit M.B. nga Prizreni, rr. "....." të cilin me autorizim e përfaqëson I autoriyuari avokat A.Th. nga Prizreni, kundër të paditurës Policia e Kosovës, Drejtoria e Përgjithshme, Drejtoria për Personel, me seli në Prishtinë, me objekt të kontestit kompensimi i pagës së trembëdhjetë dhe shujtave ditore, vlera e kontestit 3,100.00 euro, jashtë shqyrtimit, me datë 20.12.2022, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht** si e bazuar, kërkesëpadia e paditësit M.B. nga Prizreni, rr. "....." nr.
- II. DETYROHET** e paditura Policia e Kosovës, që paditësit, në emër të kompensimit të një page mujore (pagesës së trembëdhjetë) t'ia paguaj shumën nga 297.88 euro (dyqindë e nëntëdhjetë e shtatë euro e tetëdhjetë e tet cent), për vitet 2018, 2019 dhe 2020, në shumë të përgjithshme prej 893,64 euro (tetëqindë e nëntëdhjetë e tri euro e gjashtëdhjetë e katër cent), me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, e cila fillon të rrjedhë nga data e paraqitjes së padisë 31.05.2021, e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, pas plotëfuqishmërisë të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.
- III. REFUZOHET** pjesa tjetër e kërkesëpadisë e paditësit, me të cilën ka kërkuar që të "Obligohet e paditura Policia e Kosovës, që në emër të kompensimit të ushqimit të ditëve në punë (shujtave), të paguajë shumën prej 2.50 €, për një ditë pune dhe atë për 646 ditë pune, e në shumën e përgjithshme prej 1.615,00 (një mijë e gjashtëqind e pesëmbëdhjetë euro) me kamatë ligjore prej 8 % nga data e paraqitjes së padisë,e deri në pagesën përfundimtare", **si e pa bazuar**.
- IV. DETYROHET** e paditura që paditësit t'ia paguajë shpenzimet procedurale në shumë prej 144 euro (njëqind e dyzetë e katër), në afat prej 7 ditësh, pas plotëfuqishmërisë të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të dhunshëm.

Ar sy e t i m

Paditësi M.B. nga Prizreni, përmes të autorizuarit të tij av. A.Th. nga Prizreni, me datën 31.05.2021, pranë kësaj gjykate, ka parashtruar padi kundër të paditurës Policia e Kosovës, Drejtoria e Përgjithshme, Drejtoria për Personel, me seli në Prishtinë, me objekt të kontestit kompensimi i pagës së trembëdhjetë dhe shujtave ditore, përmes së cilës ka kërkuar kompensimin e pagës së trembëdhjetë prej 297.88 euro, për vitet 2018, 2019 dhe 2020, e në shumën e përgjithshme prej 893,64 euro, si dhe kompensimin të ushqimit të punës (shujtave) dhe atë për 646 ditë pune, në shumë prej 2.50 euro, për një ditë pune, apo shumëprej 1,615,00 euro, respektivisht shumën e përgjithshme prej 2.508,64 euro, të gjitha me kamatë vjetore prej 8 %, duke filluar nga data e paraqitjes së padisë, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore.

Sipas të autorizuarit të paditësit, paditësi te e paditura është në marrëdhënie pune me orar të plotë nga data 08.11.2004 dhe merr pagë të rregullt mujore në lartësi prej 297.88 euro. Paditësi, si i punësuar në Policinë e Kosovës, duke u mbështetur në Ligjin e Punës nr.03/L-2012, nenet 55 dhe 59, Ligjin për Policinë e Kosovës, nenet 44 dhe 45, si dhe Udhëzimit Administrativ Nr.4/2017, Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, sipas nenit 29 par.2, (personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm), i takon të përfitojnë shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt në fund të vitit. Paditësi e ka plotësuar këtë kusht, respektivisht ka treguar performacë shumë të mirë gjatë viteve 2018, 2019 dhe 2020. Ndërsa sipas par.1, të nenit 29, të Udhëzimit Administrativ Nr.4/2017, Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, paditësit i takon e drejta në shujtë ditore, gjatë ditëve respektivisht orarit të punës. Në bazë të sistemit PRIMIS të lëshuar nga Policia e Kosovës dhe deklaratës personale të datës 28.05.2021, paditësi gjatë viteve 2018, 2019 dhe 2020 ka realizuar gjithësej 646 dite pune, përkatësisht në vitin 2018 ka realizuar 214 ditë pune, në vitin 2019 ka realizuar 213 ditë pune dhe në vitin 2020 ka realizuar 219 ditë pune. Paditësi, përmes të autorizuarit të tij, me datën 30.04.2021, i është drejtuar MPB/Policia e Kosovës/Drejtoria e Përgjithshme/Drejtoria për Personel, me kërkesë për kompensimin e pagës së trembëdhjetë dhe kompensimit të ushqimit gjatë orarit të punës. Ndërsa me njoftimin e datës 07.05.2021, i njëjti ka pranuar njoftimin lidhur me refuzimin e kërkesës së tij, me arsyetimin se nuk ka mjete financiare. Në fund gjykatës i ka propozuar që të merr vendim dhe padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit ta aprovoje në tërësi si të bazuar.

E paditura brenda afatit ligjor me ka parashtruar përgjigje në padi, ku e ka kontestuar padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit në tërësi si të pabazuar. Po ashtu ka theksuar se paditësi nuk është zyrtar policor por është staf mbështetës me pozitë të zyrtarit në SIPK. Kërkesëpadinë e paditësit sa i përket kompensimit të pagës së 13-të, e ka kundërshtuar pasi që e njëjta nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Po ashtu thekson se e paditura edhe pse ka kërkuar mjete financiare nga Ministria e Finacave, e njëjta nuk ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës, ashtu që në mungesë së mjeteve buxhetore nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të. Po ashtu thekson se kompensimi i pagës 13 –të, shujtave e kundërshtojnë pasi që kjo vlej në vetëm në bazë të mundësive ligjore, mbi këto baza i propozojnë gjykatës që padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit ta refuzoj si të pa bazuar. Sipas të njëjtës pagesat për shujtat ditore janë realizuar varësisht prej mjeteve buxhetore të aprovuara dhe atë vetëm për një pjesë të zyrtarëve policorë që janë të angazhuar në raste të veçanta siq është Njësia Speciale Intervenuese, Njësia Speciale Operative dhe Njësia e Mbrojtjes së Afërt. Sipas të paditurës, e paditura ndaj paditësit të vetmin detyrim ligjor e ka përmbushjen e Kontratës së Punës e cila konsiderohet ligj për palët. Paditësit do të mund të kompensoheshin sipas kërkesëpadisë, brenda mundësive institucionale ligjore dhe financiare, andaj deri më tani këto mundësi nuk janë krijuar, që nënkupton se nuk është detyrim për të paditurën. Në fund ka

kërkuar nga gjykata që të merr vendim dhe padinë dhe kerkesëpadinë e paditësit ta hudhë si të palejuar apo ta refuzojë në tërësi si të pabazuar (më gjerësisht si në përgjigjen në padi, të datës 23.11.2022). Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 dhe nenin 399 të LPK, gjeti se kerkesëpadia e paditësit është pjesërisht e themeltë, andaj pa caktuar seancë gjyqësore, vendosi lidhur me kerkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Mes palëve nuk rezulton të jetë kontestues fakti se paditësi që nga data 08.11.2004, është në marrëdhënie pune pranë të paditurës, përkatësisht i njëjti është zyrtar i cili bën pjesë në stafin mbështetës.

Gjykata përmes vertetimit të punësimit me numër të referencës 04/1-04-SRR-A/346/2021, të datës 12.04.2021, vërtetoi faktin se paditësi M.B. bënë pjesë në stafin civil, i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës dhe për punën që e kryen pranë të paditurës merr pagën prej 297.88 euro në muaj. Po ashtu përmes formularëve të vlerësimit të performancës për vitin kalendarik 2018, 2019 dhe 2020, gjykata vërtetoi faktin se paditësi M.B. për këto vite, ka pasur vlerësim të përgjithshëm, me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht i kënaqshëm.

Vërtetimin si dhe formularët e lartcekur, Gjykata i pranoi si prova materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par.1, të LPK-së në të cilin paragraf përcaktohet se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*, ngase të njëjtat janë dokumente të lëshuara nga vet e paditura brenda fushëveprimit të saj. Andaj vertetimit me të cilin është konstatuar se paditësi është në marrëdhënie pune pranë të paditurës dhe lartësia e pagës mujore të tij, si dhe formularëve me të cilët është bërë vlerësimi i punës së paditësit për vitet kalendarike 2018, 2019 dhe 2020, Gjykata i'a fali besimin e plotë.

Bazuar në faktet e çështjes, Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076, për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë. Në nenin 55 par.1 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212 ku përcaktohet se: *“I punësuar ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*. Në nenin 44 par.2 të Ligjit Nr. 04/L-076, për Policinë përcaktohet se: *“Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”*. Ndërsa neni 55 par.1 nënpar.1.7 i këtij Ligji përcakton se: *“Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2. të nenit 44 të këtij ligji”*. Në nenin 5 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se: *“Në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”*, ndërsa në pikën 2 të këtij paragrafi parashihet *“Stafi civil, i cili punësohet në Polici për të kryer shërbime mbështetëse dhe administrative”*. Ndërkaq në nenin 29 paragrafi 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*.

Në rastin konkret gjykata gjeti se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit M.B. nga Prizreni, si i punësuar pranë saj që të ia paguaj pagën e 13-të për çdo fundvit, pasi që janë plotësuar edhe kushtet nga ana e paditësit, sic parashihen në nenin 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, më saktësisht, vlerësimi për vitin 2018, 2019 dhe 2020, ka qenë me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht të kënaqshëm, e po ashtu ndaj të njëjtit nuk është shqiptuar asnjë masë disiplinore.

Gjykata me rastin e vendosjes, jashtë seancës gjyqësore, për pjesën aprovuese si në dispozitivin nën I dhe II të këtij aktgjykimi është bazuar në dispozitën e nenit 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”* dhe atë pa caktuar seancë gjyqësore, pasi që vlerësoi se në rastin konkret, kërkesëpadia e paditësit për këtë pjesë është qartazi e themeltë pasi që bazohet në dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, ndërsa shuma e kompensimit vërtetohet nga provat që gjenden në shkresat e lëndës.

Ndërsa sa i përket pjesës refuzuese për kërkesën e palës që në emër të kompensimit të ushqimit të në punë (shujtave) të paguajë shumën prej 2.50 € për një ditë pune dhe atë për 641 ditë pune, e në shumën e përgjithshme prej 1.602,50, vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe atë në kuptim të nenit 399 paragrafi 1 të LPK-së *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”*.

Gjykata ka vendosur si në pikën III të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke refuzuar kërkesëpadinë e paditësit lidhur me kompensimin e shujtave ditore dhe atë për periudhën 2018, 2019 dhe 2020, përkatësisht për 646 ditë pune, pasi që paditësi nuk ka arritur që të provojë se këtu me të paditurën si punëdhënëse ka raport kontraktual ku është përcaktuar detyrimi i të paditurës për paditësin për kompensimin e shujtave ditore.

Pretendimi i paditësit, se në neni 29 par.1 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës përcakton detyrimin mbi ushqimin gjatë ditëve të punës gjykata e gjeti si të pa bazuar, pasi që në neni 29 par.1 të këtij udhëzimi parashihet që *“Paga bazë, shtesat për rrezikshmërinë në punë, puna jashtë orarit, gjatë festave, shujtë ditore, veshmbathje (për zyrtarët policorë) dhe sigurim shëndetësor për personelin e Policisë duhet të jetë në përputhje me vendin e punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici”*, pra kjo dispozitë përcakton kushtet të përgjithshme të cilave palët kontraktuese, duhet të ju përmbahen lidhur me të drejtat dhe detyrimet që burojnë nga marrëdhënia e punës, ku kriter për vendosur mbi këto të drejta duhet të jetë vendi i punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici, por si dispozitë nuk përcakton në vetvete detyrimin për kompensim, e në këtë çështje kontestimore kompensimin për shujta ditore. Gjykata në kuptim të nenit 47 par 4 të ligjit për policinë (LIGJI Nr. 04/L-076) ku përcaktohet se *“Pagat themelore dhe çdo shtesë e autorizuar përcaktohet dhe paguhet në përputhje me procedurat e përcaktuara në ligjin në fuqi dhe me aktet nënligjore”*, vlerëson se për të ju njohur e drejta për kompensim në shujta duhet të përcaktohet shprehimisht në Ligj apo në aktet e brendshme nënligjore (që në rastin konkret nuk është përcaktuar shprehimisht me aktet nënligjore të të paditurës se personelit policor i takon e drejta e kompensimit në shujta ditore) .

Sa i përket kundërshtimeve të paditurës me përgjigj në padi, gjykata vlerëson se të njëjtat nuk janë të bazuara mbi dispozitat ligjore dhe nuk mbështeten në ndonjë bazë faktike apo juridike, ndërsa çështja e mënyrës së pagesës, respektivisht mundësisë së pagesës nga ana e të paditurës nuk është rrethanë e natyrës juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit meritor. Gjykata i shqyrtoi edhe pretendimet e të paditurës lidhur me faktin se paditësi nuk është zyrtar policor por është staf mbështetës me pozitë të zyrtarit në SIPK, pretendime këto të cilat i vlerësoi si të pabazuara, kjo pasi që duke u mbështetur në nenin 5 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se: *“Në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”*, ndërsa në pikën 2 të këtij paragrafi parashihet *“Stafi civil, i cili punësohet në Polici për të kryer shërbime mbështetëse dhe administrative”*, e që len të kuptojmë se paditësi është pjesë e personelit policor.

Meqenëse e paditura, ka rënë në vonesë lidhur me pagesën e borxhit të krijuar, gjykata ka vendosur që kamatë vonesa të jetë prej 8%, duke u bazuar në nenin bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë në këtë gjykatë (31.05.2021), bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditura është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse

Vendimin që pala e paditur ti bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449 dhe 452 të LPK-së, sipas Tarifës së Odës së Avokatëve, lartësia e shpenzimeve i referohet përpilimit të padisë shumë prej 104 euro dhe taksës gjyqësore shumë prej 40 euro, përkatësisht shumë e përgjithshme 144 euro.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me dispozitat e nenit 398 dhe nenit 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm
C.nr.929/21 datë 20.12.2022

B. profesionale
Sadeta Fazlji

Gjyqtarja
Edije Sezairi

KËSHILLA JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur mund të paraqet ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, përmes kësaj gjykate, në afatin prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi.